

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 6Nt/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121011459
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baločko
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:7121011459.4

Uznesenie

Okresný súd Košice I v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Baločka a prísediacich Martiny Bernárovej a Ing. Richarda Hojera na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.03.2022 v Košiciach takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh odsúdeného G. E., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom K. č. XX, okr. F.- okolie, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v I. Leopoldov zo dňa 12. novembra 2021 o povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I sp. zn. 4T/89/2007 zamietá, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/89/2007 zo dňa 11.09.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Košice, sp. zn. 5To/68/2012 zo dňa 16.04.2013 bol G. E. uznaný vinný zo spáchania obzvlášť závažného zločinu podielníctva podľa § 231 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia. Zároveň mu súd podľa § 76 ods. 1 s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad v trvaní 3 (troch) rokov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.04.2013.

Uznesením Okresného súdu Košice I, sp. zn. 5Nt 29/2018 zo dňa 21.11.2018 bola odsúdenému povolená obnova konania a zároveň bol zrušený výrok o vine, celý výrok o treste, výrok o ochrannom dohľade, výrok o náhrade škody, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušenie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo, stratili podklad, v trestnej veci Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/89/2007 zo dňa 11.09.2012. Voči predmetnému uzneseniu podala Okresná prokuratúra Košice I sťažnosť. Krajský súd v Košiciach, sp. zn. 6Tos 99/2018 na neverejnom zasadnutí dňa 29.01.2019 zrušil uznesenie Okresného súdu Košice I, sp. zn. 5Nt 29/2018 zo dňa 21.11.2018 a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol, nakoľko bude potrebné posudzovať zmenenú výpoveď odsúdeného aj v nadväznosti na ďalšie dôkazy vykonané v pôvodnom konaní, ktoré mal okresný súd na verejnom zasadnutí prečítať z pôvodného spisového materiálu a taktiež výpoveď svedka H. Z. v rozsahu v akom bola zaznamenaná v zápisnici zo dňa 21.11.2018 nebola postačujúca pre rozhodnutie, k akému dospel prvostupňový súd, keďže z nej nevyplývali také podstatné a rozhodujúce skutočnosti, ktoré sú pre povolenie obnovy konania významné. Zároveň krajský súd uviedol, že v novom konaní bude potrebné vypočuť svedka H. Z. spôsobom, ktorým zodpovedá výsluchu svedka podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Po vykonaní ďalšieho dokazovania uznesením Okresného súdu Košice I, sp. zn. 5Nt 29/2018 zo dňa 06.05.2019 bola odsúdenému opätovne povolená obnova konania a zároveň bol zrušený výrok o vine, celý výrok o treste, výrok o ochrannom dohľade, výrok o náhrade škody, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušenie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo, stratili podklad, v trestnej veci Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/89/2007 zo dňa 11.09.2012. Voči predmetnému uzneseniu podala Okresná prokuratúra Košice I sťažnosť. Krajský súd v Košiciach, sp. zn. 6Tos 32/2019

na neverejnom zasadnutí dňa 11.10.2019 zrušil uznesenie Okresného súdu Košice I, sp. zn. 5Nt 29/2018 zo dňa 06.05.2019 a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol, nakoľko okresný súd zmenenú výpoveď odsúdeného G. E. opätovne neposúdil v nadväznosti na ďalšie dôkazy vykonané v pôvodnom konaní a neprečítal zo spisového materiálu všetky potrebné dôkazy, ktoré bolo potrebné z pôvodného spisového materiálu prečítať. Čo sa týka rozstrieľania hlasového zariadenia je potrebné uviesť, že tieto tvrdenia svedka nie sú v spisovom materiáli ničím overené a objektivizované, preto bude potrebné skúmať, či objekt, do ktorého bolo vykonané vlámanie, disponoval takýmto zabezpečovacím systémom, kto takýto systém inštaloval, prípadne k tejto skutočnosti vypočúť aj osoby vykonávajúce obhliadku miesta činu.

Opätovne po vykonaní ďalšieho dokazovania uznesením Okresného súdu Košice I, sp. zn. 5Nt 29/2018 zo dňa 13.05.2020 bola odsúdenému opakovane povolená obnova konania a zároveň bol zrušený výrok o vine, celý výrok o treste, výrok o ochrannom dohľade, výrok o náhrade škody, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušenie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo, stratili podklad, v trestnej veci Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/89/2007 zo dňa 11.09.2012. Voči predmetnému uzneseniu podala Okresná prokuratúra Košice I sťažnosť. Krajský súd v Košiciach, sp. zn. 6Tos 56/2020 na neverejnom zasadnutí dňa 14.10.2020 zrušil uznesenie Okresného súdu Košice I, sp. zn. 5Nt 29/2018 zo dňa 13.05.2020 a zároveň zamietol návrh odsúdeného G. E. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/89/2007, nakoľko hodnotenie, či nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu už skôr známymi odôvodniť iné ako pôvodné napadnuté právoplatné rozhodnutie, musí byť vykonané porovnaním doposiaľ vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia s dôkazným významom novotvrdených skutočností alebo novonavrhovaných dôkazov. To znamená, že nepostačuje nekritické prevzatie časti tvrdených skutočností či dôkazov bez ich zhodnotenia vo vzťahu ku skutočnostiam a dôkazom, z ktorých vychádzali pôvodné skutkové zistenia. Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd poukázal na tú skutočnosť, že z výpovede poškodeného G. K. V. D. vyplýva, že objekt, do ktorého bolo vykonané vlámanie, žiadne zabezpečovacie či signalizačné zariadenie nemal, žiadne takéto zariadenie nevyúsťovalo do exteriéru, žiadne sirény nemali, mali len kamerový systém na trezor a jeho syn Z. D. nemal žiadne vedomosti ohľadom zabezpečenia objektu, pretože sa venoval inej činnosti, pričom z výpovede syna poškodeného Z. D. vyplýva, že nevedel, aké mali zabezpečovacie zariadenie na objekte, či nejaké zariadenie tohto typu vyúsťovalo do exteriéru a aká firma ho mala montovať. Taktiež samotný odsúdený G. E. uvádzal, že strelbu na sirénu museli dokumentovať aj fotografie z miesta činu, avšak takýto druh fotografií sa v spisovom materiáli v pôvodnej trestnej veci nenachádzal. Rovnako v súvislosti s tvrdením okresného súdu 5Nt 29/2018 v tom smere, že pôvodný znalecký posudok ohľadom streliva sa týkal celkom iného streliva a tlmiča hluku, ako mali byť použité odsúdeným, teda okresný súd uveril tvrdeniam odsúdeného bez akéhokoľvek objektivizovania tejto skutočnosti a verifikovania jeho tvrdení, keďže samotný odsúdený G. E. vypovedal, že údajnú zbraň s tlmičom si mal kúpiť od osoby, ktorá je nebohá, a súčasne tieto mal po skutku odhodiť do rieky Hornád. Uvedené tvrdenia teda nebolo možné žiadnym spôsobom objektivizovať. V pôvodnom konaní bolo vykonaných množstvo vyšetrovacích úkonov v rámci kriminalistického a expertízneho skúmania, pričom nikde sa nerozprávalo o nejakej siréne, resp. zabezpečovacích zariadeniach. V konaní o povolenie obnovy konania teda nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní a rovnako preskúmať zákonnosť postupu súdu v pôvodnom konaní.

Proti postupu Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 6Tos 56/2020 zo dňa 14.10.2020 podal odsúdený ústavnú sťažnosť. Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 13.10.2021, sp. zn. I. ÚS 396/2021 ústavnú sťažnosť odsúdeného odmietol, nakoľko s ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade s doterajšou rozhodovacou praxou ústavného súdu neprichádza do úvahy, aby ústavný súd postup krajského súdu v jeho napadnutom rozhodnutí mohol kvalifikovať ako porušenie práva sťažovateľa podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Inými slovami, v prípade rozhodovania všeobecných súdov o povolení obnovy konania podľa § 398 a nasl. Tr. por. vrátane zohľadnenia zákonných podmienok tento postup umožňujúcich podľa § 393 a nasl. Tr. por. nejde o typ súdneho konania spadajúceho pod ochranu čl. 6 ods. 1 dohovoru podaním ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy, v dôsledku čoho ústavný súd skonštatoval absenciu príčinnej súvislosti medzi právom sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorého porušenie namieta, a napadnutým rozhodnutím krajského súdu.

Dňa 12.11.2021 bol tunajšiemu súdu doručený návrh odsúdeného o ustanovenie obhajcu ako aj návrh o povolenie obnovy konania v trestnej veci OS Košice I, sp. zn. 4T 89/2007. Vo svojom návrhu uviedol, že trest mu bol uložený na základe nedostatočného, resp. neúplného zistenia skutkového stavu a dôkazy produkované v prípravnom konaní a aj v konaní pred súdom ho značne znevýhodnili. Zároveň uviedol, že žiada o výsluch svedka, ktorý zásadným spôsobom môže zasiahnuť do celého procesu a to svedka H. M., anr. XX.XX.XXXX, t.č. v ÚVTOS Leopoldov. Dodal, že zabezpečuje ešte ďalšie dôkazy, ktoré predloží na pojednávaní, prípadne pred ním prostredníctvom obhajcu, ktorý mu bude ustanovený.

Dňa 01.12.2021 bol opatrením tunajšieho súdu, sp. zn. 6Nt/37/2021 ustanovený za obhajcu odsúdeného E.. H. Y. z dôvodu povinnej obhajoby podľa § 40 ods. 1 Tr. poriadku z dôvodu podľa § 38 ods. 2 písm. a) Tr. poriadku.

Dňa 13.02.2022 a dňa 23.03.2022 bol tunajšiemu súdu doručený návrh odsúdeného na vykonanie dôkazov podaného prostredníctvom jeho obhajcu.

Súd prvého stupňa po vykonaní úkonov súvisiacich s povinnou obhajobou nariadil verejné zasadnutie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, výsluchom svedka H. M. a prečítaním vyššie uvedených listinných dôkazov.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.02.2022 odsúdený po zákonom poučení predsedom senátu, ktorému porozumel, uviedol, že trvá na návrhu, ktorý podal. Ďalej uviedol, že vypovedať nechce a ani nebude, zotráva na všetkých svojich výpovediach, ktoré učinil v predchádzajúcom konaní u E.. Y. čo sa týka obnovy konania. Na otázku predsedu senátu čo im má povedať svedok, ktorého navrhol, uviedol, že sa má vyjadriť k miestu činu po skutku, ktorý spáchal, ide o človeka, s ktorým sa zoznámil vo výkone trestu v rámci výkonu práce, nikdy s ním nebol na cele.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.03.2022 odsúdený uviedol, že by chcel podrobne vysvetliť, ako konkrétne ku krádeži malo dôjsť a že ústavnú sťažnosť podával sám, nebol zastúpený obhajcom a rozhodnutie ústavného súdu sa týkalo toho, či sa mu Krajský súd v Košiciach javil dostatočne v otázke, či zvukové zariadenie alarmu bolo alebo nebolo podľa neho dostatočne dôveryhodne preukázané ním ako sťažovateľom. Ústavný súd skonštatoval len, že KS neporušil jeho práva. Mal za to, že ak by ústavný súd SR videl výpovede Z. D. syna majiteľa fotografie z denníka Korzár či reportáži RTVS, rozhodol by v môj prospech.

Na záver dodal, že jeho výpovede, ktoré doteraz uskutočnil v tejto obnove konania je ochotný kedykoľvek zopakovať, či podrobiť sa v tom zmysle znaleckému skúmaniu, sú v súlade s výpoveďou syna majiteľa zlatníctva Z. D., ktoré uviedol na hlavnom pojednávaní dňa 09.01.2008 (č.l. 702), či s výpoveďou Z. D. zo dňa 24.03.2007, kde vypovedal pred vyšetrovatelkou E.. Y. (č.l. 115 vyšet. spisu). Tieto výpovede si nepamätal a preto v doterajšom priebehu konania na ne nepoukazoval. S týmto ho oboznámil až jeho súčasný obhajca pán Y., nakoľko poctivo naštudoval celý pôvodný spisový materiál. To, že tieto výpovede doteraz nespomínal, len potvrdzuje, že do prvého konania o tejto obnove konania nešiel s tým, že si najprv naštudoval spis, to by na ne poukázal už vtedy. Taktiež by poukázal aj na výpoveď vedúcej predajne obuvi o zasekávaní sa zámku pár týždňov pred krádežou, čo je zrejme následok montáže a demontáže zámku, ktoré vykonal, či by spomenul vyjadrenie o vine KR PZ Košice o nenapojení Leogold na policajný pult centrálny ochrany a nedokladoval toto vyjadrenia len článkom z internetu od agentúry SITA, lebo vďaka tomu ho mohla prokurátora označiť za článok neznámeho pôvodu, ktorý sa v origináli nachádzal priamo v spise (č.l. 794 a č.l. XXX súdneho spisu 4T XX/XXXX). J. požiadal, aby táto obnova konania bola povolená, nakoľko odmieta, aby jeho priznanie nebolo akceptované len preto, že polícia bola bohužiaľ v dobe spáchania skutku technologicky pozadu, nevedomá, nekompetentná, pričom si nespĺnila zákonné povinnosti ako napr. správne vyhotovenie fotodokumentácie, kde nezaznamenali budovu ako celok a ani nevykonali expertízu centrály alarmu, ktorá je mozgom každého alarmu a ktorá okrem toho, že celý alarm riadi obsahuje aj pamäť, v ktorej eviduje, kedy ako bol alarm prekonaný a kam s tým bol alarm spojený na aký centrálny pult.

R. H. M. na verejnom zasadnutí dňa XX.XX.XXXX uviedol, že je gréckej národnosti, slovenskému jazyku však rozumie a nie je potrebný tlmočník na tento výsluch. Jeho otec bol ženatý so slovenskou ženou a v Košiciach na autobusovej stanici mal dva obchody. Žil tu od roku 2003 do roku 2011. On došiel na Slovensko v roku XXXX, bolo to XX, resp. XX.XX.XXXX. E. sestry sa v tom čas narodila dcéra, ktorá sa vola C., otec to však pochopil, že to bude C. a keďže mal známeho jedného balkánca, ktorý mal zlatníctvo na Hlavnej ul. v Košiciach, tak išiel kúpiť pre C. náramok, na ktorý dal vygravírovať meno C.. Keď prišiel

otec s náramkom, povedal mu, že musia ísť zmeniť meno na C.. Nasledujúci deň išli do zlatníctva, ale v tom čase tam už pobehovali policajti, ktorí uvedenú lúpež či krádež vyšetrovali. Detail z tohto miesta činu, ktorý chcel uviesť je, že si pamätá, že otec mu nad výkladom ukázal umiestnenú sirénu, ktorá bola umiestnená cca 1 až 1 a pol metra nad výkladom. S. mu ju ukázal, pretože jeho sirénu niekto postriekal penou, aby nehúkala, keď ho vykradli a na túto mu ukázal, že je poškodená, rozpíchaná.

Na otázky člena senátu odkiaľ vie, že tá siréna patrila prevádzke zlatníctva a či zlatníctvo bolo v budove obuvi uviedol, že to nemôže vedieť, ale bola umiestnená nad výkladom uvedeného zlatníctva a teda na tej budove, kde bolo zlatníctvo, čiže v budove obuvi. Na ďalšiu otázku člena senátu či je možné, že keď v tej budove bolo viac prevádzok, že tá siréna mohla byť inej prevádzky uviedol, že je to možné.

S. odsúdeného na verejnom zasadnutí uviedol, že argumentácia krajského súdu vo svojom uznesení po vykonanom dokazovaní a v nadväznosti na to výpoveď syna majiteľa prevádzky zlatníctva Z. D. o akejsi nevedomosti, resp. o tom, že sa nevyzná do týchto záležitostí, či ich prevádzka obsahovala nejaké signalizačné zariadenie, chce vyvrátiť a to navrhovanými dôkazmi, ktoré predložili súdu v písomnom podaní dňa 13.02.2022 a dňa 23.03.2022. Takiež uviedol, že uznesenie ústavného súdu SR bolo len konštatovaním, že neboli naplnené materiálne podmienky na podanie ústavnej sťažnosti a ústavný súd ani nehodnotil vykonané dôkazy.

Na záver obhajca dodal, že sú tu splnené materiálne podmienky pre obnovu konania, preto je povinnosťou konajúceho súdu o povolenie obnovy konania vyhodnotiť vplyv nimi uvedených nových skutočností a nových dôkazov, ako aj na poukázanie rozporov jednotlivých výpovediach svedkov, pretože majú vplyv na už ustálený skutkový stav a v tomto štádiu je potrebné vyhodnotiť tieto nové skutočnosti, resp. nové dôkazy z hľadiska ich novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine jeho klienta. Poukázal aj na § 1 Tr. por., ktorý upravuje postup OČTK a súdu tak, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pričom treba rešpektovať základné práva a preto žiadal, aby súd rešpektoval nimi navrhované v dôkazy.

J. na verejnom zasadnutí navrhol odmietnuť vykonanie vyššie uvedených dôkazov, nakoľko tieto dôkazy sa týkajú okolností, ktoré sú podľa jeho názoru nepodstatné pre rozhodnutie a týkajú sa aj okolností, ktoré bolo možné zistiť inými už skôr navrhnutými dôkazmi.

Na záver uviedol, že podmienky pre obnovu konania v zmysle ustanovenia § 394 Tr. por. nie sú splnené, preto súdu navrhol, aby návrh na povolenie obnovy konania zamietol. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu a uznesenie Krajského súdu.

R. podľa § 272 ods. X Tr. por. zamietol návrh odsúdeného G. E. na vykonanie dôkazov, ktoré boli predložené súdu dňa 13.02.2022 a dňa 23.03.2022, ako aj návrh na doplnenie výsluchu odsúdeného o presné popísanie skutkového deja tak ako sa mal udiať, nakoľko presné popísanie skutkového deja je v spisovom materiáli spisu S. súdu F. I, sp. zn. 5Nt/29/2018.

J. § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo pomerom páchatela, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Y. citované ustanovenie V. poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu.

K. o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv nového dôkazu na už ustálený skutkový stav.

R. rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania nemôže hodnotiť novoobjavené dôkazy z hľadiska ich vierohodnosti, pretože takéto hodnotenie by slúžilo ako podklad pre nové rozhodnutie o vine.

X. tomu je v tomto štádiu rozhodovania potrebné, aby súd vyhodnotil nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

J. § 399 ods. X Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

R. prihladnuc na všetky okolnosti prípadu, ako aj samotný návrh odsúdeného či jeho obhajcu podané súdu, či už v písomnej alebo ústnej forme, nepovažuje za také, ktoré by sami o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste, než aké bolo urobené rozsudkom S. súdu F. I, sp. zn. 4T/89/2007 zo dňa 11.09.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Košice, sp. zn. 5To/68/2012 zo dňa 16.04.2013.

V tejto súvislosti a na podporu vyššie uvedeného súd poukazuje aj na rozhodnutie R 6/97, kde Najvyšší súd konštatoval, že v konaní o povolení obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základom konaní. Toto konanie sa obmedzuje na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme.

R. na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že ani jedna zo zákonom stanovených podmienok obnovy konania nebola naplnená. Návrh odsúdeného ako aj jeho obhajcu vykonať dôkazy, ktoré boli predložené súdu dňa 13.02.2022 a dňa 23.03.2022 a taktiež doplnenie výsluchu odsúdeného o presné popísanie skutkového deja tak ako sa mal udiať, nemožno považovať za nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme. Je potrebné uviesť, že, v pôvodnom konaní boli vykonané všetky úkony na to, aby bolo možné spravodlivo rozhodnúť o skutku odsúdeného. Teda ani dôkazy predložené odsúdeným či jeho obhajcom by nijakým spôsobom nemohli zmeniť daný skutkový stav. Preto dôkazná situácia ustálená súdom v pôvodnom konaní 4T 89/2007 by sa týmto nezmenila a odsúdený ani jeho obhajca neuviedli ďalšiu novú podstatnú skutočnosť, ktorú na povolenie obnovy konania vyžaduje trestný poriadok. Podľa názoru súdu odsúdený iba opakovane uvádza totožné návrhy a tieto opakovane subjektívne hodnotí v snahe privodiť nové rozhodnutie vo veci. Navyše, postup súdu potvrdzuje aj prokurátor, ktorý na verejnom zasadnutí navrhol zamietnuť žiadosť odsúdeného o povolenie obnovy konania, nakoľko dôkazy predloženné odsúdeným, resp. jeho obhajcom sa týkajú okolností, ktoré sú nepodstatné pre rozhodnutie a týkajú sa aj okolností, ktoré bolo možné zistiť inými už skôr navrhnutými dôkazmi.

R. zároveň zdôrazňuje, že odsúdenému už bol raz zamietnutý návrh na obnovu konania a to uznesením Krajského súdu Košice zo dňa 14.10.2020, sp. zn. 6Tos 56/2020, kde taktiež neuviedol súdu žiadne skutočnosti, resp. dôkazy súdu skôr neznáme. Podľa názoru súdu odsúdený iba opakovane subjektívne hodnotí vykonané dokazovanie v predmetnej veci a neuvádza žiadne nové skutočnosti.

F. vykonaným dokazovaním súd nezistil existenciu skutočností alebo dôkazov, ktoré neboli súdu známe v čase rozhodovania o vine a treste odsúdeného a ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci, súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote 3 pracovných dní odo dňa oznámenia uznesenia na Okresný súd Košice I. Sťažnosť má odkladný účinok.